

STS de 5 de febrer de 2007, recurs 7302/2001

Pèrdua de la condició de funcionari per inhabilitació absoluta (accés al text de la sentència)

El cas que resol aquesta sentència és el següent:

- Un funcionari fou condemnat per l'AP de Castella i Lleó a 4 anys, 6 mesos i 1 dia de presó i a 8 anys i 1 dia d'inhabilitació absoluta.
- En el moment que la sentència guanya fermesa, **el Ministeri d'Administracions Públiques dicta una resolució en virtut de la qual declara la pèrdua de la condició de funcionari com a conseqüència de la pena d'inhabilitació absoluta**, en aplicació de l'art. 138.1 d) del *Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de régimen local* (TRRL).
- Posteriorment, **el Govern concedeix un indult parcial al funcionari, i redueix a 2 anys la pena de presó i a 4 anys la d'inhabilitació absoluta**.
- El funcionari **interposa recurs contenciós-administratiu contra la resolució del Ministeri d'Administracions Públiques per entendre que la mateixa, i en aplicació de l'indult del Govern, hauria d'haver alterat l'abast de la condemna en la seva vessant administrativa, en el sentit de declarar la improcedència de la pèrdua de la condició de funcionari**.
- El recurs és desestimat per l'AN per entendre que no ha vulnerat l'art. 138.1 d) TRRL. Contra la sentència de l'AN, recorre ara el funcionari en cassació:

El TS desestima el recurs sobre la base dels següents arguments:

- L'art. 138. d) TRRL disposa que la condició de funcionari es perd per la imposició de la pena d'inhabilitació absoluta. En el mateix sentit, l'art. 41 CP disposa que la pena d'inhabilitació absoluta comporta la privació definitiva del càrrec i la incapacitat d'obtenir el mateix càrrec o altres distints durant el temps de la condemna.
- La jurisprudència ha establert que aquestes previsions normatives no tenen caràcter sancionador sinó que es limiten a aplicar les conseqüències de la pena a la relació de servei que uneix el funcionari amb l'Administració.
- Com a conseqüència de tot l'anterior, el TS afirma que **la pèrdua de la condició de funcionari no depèn de la major o menor durada de la pena d'inhabilitació absoluta sinó de la seva mateixa imposició. La privació d'ocupació pública és immediata i definitiva i la durada de la pena només serveix per determinar a partir de quin moment el condemnat podrà tornar a obtenir la mateixa o una altra ocupació pública**.
- La raó primordial per la pèrdua de la condició de funcionari de qui és condemnat a pena d'inhabilitació no és l'allunyament de les funcions públiques per un període prolongat de temps, sinó **la falta d'aptitud per exercir aquelles funcions**.